

Nivå 0-1, undringsfasen. Det er nyttig å være oppmerksom på hva som kjennetegner gode samspill mellom barn/ ungdom og deres foresatte for å kunne fange opp de med behov for hjelp, støtte eller oppmerksomhet. Dette verktøyet sier *noe* om hva som er viktig i samspillet og kan benyttes for å konkretisere din undring, uro eller bekymring.

Samspillet mellom barn/ungdom og foresatte

Samspillet mellom barnet/ ungdommen og foresatte er viktig for trivsel og utvikling. Barn og ungdom trenger tydelige, pålitelige og kjærlige foreldre, som gir barnet omsorg og nærhet, stiller krav og setter grenser, slik at barnet blir trygg og selvstendig.

Viktige faktorer i et positivt samspill er blant annet:

- Det er et godt gjensidig samspill og kommunikasjon mellom barnet/ ungdommen og foresatte. Da ser man ofte god blikkontakt, smil og foreldre som er interessert i - og opptatt av å forstå hva barnet/ungdommen ønsker, er opptatt av, føler og/eller hva de prøver å formidle.
- Foresatte viser at de er glade i barnet/ ungdommen med både ord og handlinger, viser empati, omsorg.
- Foresatte gir anerkjennelse og ros til barnet/ ungdommen.
- Foresatte prøver å ta barnets/ ungdommens perspektiv.
- Foresatte tar del i barnets følelser, hjelper barnet/ ungdommen å regulere følelser ved behov.
- Foresatte setter grenser på en positiv måte.
- Barnet /ungdommen blir møtt på sine initiativ til kommunikasjon, kontakt, nærhet o.l.
- Konflikter drøftes ikke i barnets påhør.

Dersom det er noe i samspillet som du undres over, skal det tas opp med foresatte slik at man eventuelt sammen kan jobbe med dette, eller du kan hjelpe dem hvis de trenger støtte fra andre instanser.

- Det kan også være andre faktorer som kan observeres i samspill som kan være indikasjoner på at familien trenger hjelp . Det kan for eksempel være at barnet/ ungdommen har høyt fravær, at bekymringer barnehagen/ skolen deler med foresatte ikke blir tatt alvorlig, barnet har plutselig endret atferd ovenfor foresatte (svært kontaktsøkende/ svært avvisende), barnet/ ungdommen har blitt svært kontaktsøkende ovenfor andre voksne, foresatte har uregelmessig frammøte til avtaler og arrangement, avlyser avtaler og ofte lar andre hente barnet på barnehagen/ skole/ SFO.

Rus og psykiske vansker kan ha stor betydning for samspill mellom barn/ungdom og foresatte, samt foresattes omsorgsevne.

- Signaler på dette kan være svært ulike fra person til person. Signal på dette kan blant annet være at de lukker alkohol, har manglende situasjonsforståelse, virker ustelt og likegyldig til egen fremtoning, virker nervøs, engstelig og/ eller irritert.

Husk at dine observasjoner ofte er øyeblikksbilder. En familie kan være i en belastende situasjon (f.eks. skilsmisse eller dødsfall i familien), og det kan gi seg utslag i en oppførsel som vekker bekymring.

Ha fokus på det du faktisk ser og hører. Unngå egne tolkninger og årsaksforklaringer.

Beskriv med egne ord hva du uroer/ bekymrer deg for ved samspill eller familiesituasjonen (f.eks rus, høyt konfliktnivå, alvorlig sykdom, samlivsbrudd, ustabilitet/ uforutsigbarhet)

Beskriv din undring

Ved mistanke om vold eller overgrep skal du sammen med din leder kontakte politiet. Ved mistanke om vold eller overgrep i hjemmet skal ikke foresatte kontaktes.